

## **Přepis rukopisu Mons. Machače**

Na úvod mi byla položena otázka: "Jak se máte, otče?" Koho potkávám, každý mi klade tuto otázku. Nemuhu jinak odpovědět než: dobře. Já to myslím upřímně, když dodávám, že jsem se měl a i nyní mám – díky Pánu Bohu – dobře.

Narodil jsem se 1. 6. 1915 v Horním Lidči jako druhý z pěti dětí ve věřící rodině. Pokřtěný jsem byl druhý den po narození v kostele sv. Kateřiny v Lidečku (znáte písničku "A já su cěrka z Lidečka"). Měli jsme na obecné škole dobré, věřící učitele, kteří mají na nás dobrý vliv i na celou obec.

Reálné gymnázium jsem absolvoval na Vsetíně. Mladá léta jsem prožíval mezi ostatní mládeží. Chodili jsme na zábavy, hráli divadla. Ve všech situacích jsem měl na mysli: Být knězem. Naše učitelka mi půjčovala knihy a poslouchat v neděli kázání mladého kaplana P. Vojtěcha Krále bylo pro mne vždy povzbuzující.

Po maturitě jsem studoval bohosloví v Praze a vysvěcen jsem byl v roce 1943. Působil jsem v Dolní Bělé, Plzni, Chebu, Bochově. V těžkých dobách pro národ i církve jsem byl 7 let ve vězení. Potom 7 let v továrně "Ton" v Bystřici pod Hostýnem. Děkuji Pánu Bohu, že mám na rukou všechny prsty, poněvadž jsem po celá ta léta řezal na okružní pile - cirkulárce.

Od 15. dubna 1966 jsem působil dva roky v Malenovicích. Bylo mi úzko, když tam působil kdysi jako kaplan P. Vojtěch Král a odcházel do Luhačovic. Brzy jsem se seznámil s farností a mám na to velmi pěkné vzpomínky. Začalo se učit náboženství v nové škole na sídlišti. Přicházeli noví ministranti (dva jsou kněžími), opravoval se kostel.

O farnosti sv. Matěje by se dalo mnoho psát. Bývaly zde slavné poutě – první jarní pražská pout', 24. února na svátek sv. Matěje. Duchovní oslava pokračuje, to zevnější bylo přesunuto na nynější Výstaviště. Od roku 1972 je kostel sv. Matěje středem pozornosti o Vánocích. Jsou zde instalovány "Perníkové jesličky", světová rarita, známá daleko široko.

Jsem dotázán z čeho mám radost. Je toho dost. Naši věřící vytvářejí rodinné společenství. Mládež se schází každou neděli večer na faře k modlitbě a dvakrát v měsíci v kostele k adoraci. Už léta jezdíme 15. srpna na Svatý Hostýn. Nikdy zde nebyla nouze o ministranty, a protože křesťan nestárne, snažím se je chápat a porozumět jim a modlit se za ně, aby vytrvali celý život.

Z našeho společenství vyšlo několik kněží. Jsem vděčný Pánu, že vyvolil a povolal i mě. Byl jsem vždy rád knězem. V semináři jsem mnoho získal. Náš rektor byl kněz hluboké víry, což se osvědčilo v těžkých dobách. Byl to budoucí kardinál Josef Beran. Delší dobu jsem pracoval u kardinála Františka Tomáška a bylo mi dopřáno koncelebrovat mši svatou se Svatým Otcem Janem Pavlem II. v jeho osobní kapli ve Vatikánu.

Přeji Vám a vyprošuji milostiplné, požehnané a v křesťanské radosti prožité slavení narození našeho Spasitele a do nového roku Boží ochranu, pokoj, lásku a dobrou pohodu v rodinách.

Jsme křesťané. Máme být světlem i v dnešním světě. Odložme pesimismus, strach a úzkost. Být křesťanem a žít podle toho nebylo nikdy lehké, ale my víme, komu jsme uvěřili a kdo nás neopustí. Vraťme se ke kořenům křesťanství a vytrvejme. Prosme sv. Cyrila a Metoděje a sv.

Václava, aby se za nás přimlouvali.

Srdečně Vás zdravím a žehnám,  
Mons. Jan Machač